

SVOBODNA SLOVENIJA

LETO (AÑO) LI (45)
Štev. (Nº) 42

ESLOVENIA LIBRE

BUENOS AIRES
29 de octubre - 29. oktobra 1992

Informacije SKD

26. oktobra 1992

Po uspešnem 3. taboru Slovenskih kršćanskih demokratov se je predsedniški kandidat Ivo Bizjak 19. oktobra na Dunaju udeležil posveta vodilnih avstrijskih gospodarstvenikov in seminarja „Nova zunanja politika“. Na slednjem mu je avstrijski zunanji minister Mock (ki ga je na taboru imenoval svojega prijatelja) izkazal še posebno čast, ker ga je med vsemi zbranimi posebej pozdravil. Sicer se je sedaj Bizjak pridružil Peterletu na predvolilnih obiskih po slovenskih občinah. Dnevno obiščeta po dve občini in imata tudi po osem nagovorov. Doslej sta obiskala približno četrtno od 60 občin. V petek, 23. oktobra se je Peterle mudil tudi v kočevski občini, kjer je ob tej priliki prižgal svečo na grobišču v Rogu. Podobno je storil tudi v Loškem Potoku na grobu talcev, ki so jih pobili Italijani. O Kučanovi odločitvi za ponovno kandidturo je dejal: „Naš cilj ni kogarkoli črniti, sveda pa bomo razgrinjali dejstva. Mi mislimo, da je ustreznejši za nove čase nov človek. Ivana

Bizjaka ne bodo spraševali o partijskih arhivih, procesu proti četverici, 30 letnih odgovornih funkcij v partiji... Dejstvo je tudi, da se je (Kučan, op.) trudil širiti svoje pristojnosti in še sedaj je zavarovan z različnimi cedili; saj sem te stvari že večkrat povedal, pa jih še nisem videl zapisanih v časopisih.“

Na tiskovni konferenci stranke isti dan je Bizjak dejal, da je prijazno presenečen nad sprejemom, ki ga je deležen med ljudmi na srečanjih po državi. Zavrnil je pomisleke, da se je večina elektorjev zanj odločila zaradi tekmovalnih različnih struj v stranki. Dejal je, da je Kučan simbol delitve, ne pa enotnosti Slovencev.

Glavni tajnik stranke Edvard Stanič je napovedal obisk strankine delegacije v Beljaku 29. oktobra, 4. novembra pa bo stranka pripravila okroglo mizo „Slovenija, tvoja pot v Evropo“, na katerem bodo sodelovali tudi Picolli, italijanski senator

Orsini (zadolžen za zunanje zadeve v DC) in nemški državni sekretar Repnik (CDU). Stranka podpira Bučarjev predlog zakona o vladi, v parlamentu pa bo predlagala spremembe zakona o dohodnini.

Britanska konservativna stranka je sporočila, da bo v kratkem stranki poslala v pomoč 6 svetovalcev za čas pred volitvami. Na obisk bo prišel tudi koordinator za Srednjo Evropo g. Gameche. Ga. Thatcherjeva po vsej verjetnosti ne bo prišla v Slovenijo, poslala pa bo video-posnetke z dobrimi željami za volilni uspeh.

Svojega predsedniškega kandidata je v petek predstavila tudi Social-demokratska stranka. To je France Tomšič, rojen l. 1942, strojni inženir. Tomšič je bil ustanovitelj Social-demokratske stranke, vendar se je kasneje umaknil Pučniku, sam pa — po naravi aktivist — je ustanovil nov, ne-režimski sindikat Neodvisnost — konfederacija novih sindikatov, ki je zdaj drugi najvplivnejši sindikat. Je tudi poslanec v parlamentu. Stranka socialdemokratov je tudi že začela z objavljanjem propagandnih sporočil v medijih, na katerih je slika Pučnika in Janše ter napis „Skupaj bomo zmogli“.

Okrog 5. novembra naj bi začel izhajati nov vseslovenski dnevnik Republika (po Sloveniji je že moč videti velike reklamne plakate), ki ga ustanavlja založništvo Primorskega dnevnika in italijanski kapital blizu italijanskim socialistom. List spada pod Ruplovo vplivno sfero.

Opozicija podpisala skupni dogovor

Kljub temu, da je v zadnjem času med opozicijskimi strankami v Sloveniji prišlo do nekaterih nesoglasij, je opozicija le podpisala dogovor o koordiniranem nastopu na volitvah. Ta dogovor veže Slovenske kršćanske demokrate - SKD, Slovensko ljudsko stranko - SLS, Liberalno strano - LS, Narodne demokrate Slovenije - NDS, in Slovensko gospodarsko stranko - SGS, morda pa se jim bo pridružila še Domovinska narodna stranka - DONS.

Tako naj bi stranke v volilnih enotah imenoval skupne kandidate za državni svet (senat), medtem ko naj bi na volitvah v spodnji dom nastopile samostojno. V drugem krogu predsedniških volitev naj bi vse opozicijske stranke podprle tistega opozicijskega predsedniškega kandidata, ki bi v prvem prejel največ glasov, v primeru volilne zmage (absolutne večine) pa bodo stranke oblikovale skupno koalicijsko vlado.

Pohvala in voščila

Dr. Alois Mock, avstrijski zunanji minister, častni predsednik Avstrijske ljudske stranke in predsednik Evropske demokratične unije na III. taboru SKD: „Ob lanski vojni v Sloveniji tudi Avstriji nismo bili ravnodušni. Ni nam bilo vseeno, da prodirajo na naše meje komunistični tanki. Zasluge za svobodno demokracijo, ki je prevladala, ima tudi vaš predsednik Lojze Peterle, ki nikoli ni delal kompromisov s prejšnjim režimom, njegova vlada pa je naredila prve korake k tržnemu gospodarstvu. Želim, da bi skupaj gradili novo Evropo. Evropo, v kateri bomo probleme reševali z dialogom in ne z nasiljem.“

Slovenec, 19. okt.

Zakon o bodoči slovenski vladi

Usklajevalna komisija in družbenopolitični zbor sta 14. oktobra spremenila osnutek Drnovškove vlade. Delovna skupina je predlagala naj predlog zakona temelji na izhodišču, da je vlada politični organ, uprava pa strokovni. Vlado naj bi sestavljali predsednik in devet ministrov. Predsednik pa bo lahko imenoval enega od ministrov za podpredsednika. Neodvisni poslanec Andrej Magajna je opozoril, da krčenje vlade še ne pomeni, da se bo krčil aparat, nasprotno, število državnih tajništva se bo povečalo.

Bosanski Srbi, Hrvati in — Slovenci

Dopisnik NZZ je pred kratkim obiskal bosanske Srbe v kraju Pale. To je nekdanji počitniški in smučarski center, ki je postal začasno glavno mesto „Srbske republike“. Dodatek „Bosne-Hercegovine“ je srbski parlament pred kratkim črtal. Mesto Pale ima danes okrog 30.000 prebivalcev, katerih večji del so begunci. Le-te naj bi — po njihovem pripovedovanju — Muslimani pregnali iz Sarajeva. Čeprav vlade in parlament „Srbske republike“ do sedaj še ni nihče priznal, so Srbi prepričani, da bodo kmalu „osvobodili“ Sarajevo, ki bo nato postalo glavno mesto države bosanskih Srbov. Zato so že vpeljali lasten denar, na katerem je vtisnjen stari srbski grb iz časov kraljev. Napisu so v cirilici.

Osebe, s katerimi se je omenjeni dopisnik razgovarjal, skušajo vsakega obiskovalca prepričati, da se „Srbom godi velika krivica, ker jih ves svet smatra za napadalce“. Vodja srbske poročevalne agencije „Srna“ je dokazoval, da Srbi „samo branijo“ zemljo, katera naj bi jim po vseh zakonih pripadala, saj naj bi bilo po katastru točno 64.4% vsega ozemlja bivše republike Bosna-Hercegovina srbska privatna lastnina. Muslimani, ki večinoma živijo po mestih, torej ne morejo zahtevati nečesa, kar ni njihovo! Čeprav so bili Muslimani pred začetkom sovražnosti v Bosni najmočnejša etnična skupina, posedujejo komaj 12% ozemlja, zato pravijo Srbi, da „mora Evropa končno le razumeti, da imajo bosanski Srbi vso pravico na svoji strani in da ne bodo nikdar pripravljeni, da bi živeli pod diktatom Muslimanov, s katerimi se niso nikdar dobro razumeli!“ Da je bilo neke vrste sožitje le možno, so jih dosedaj v to prisilili najprej Turki, potem Avstrijci, po drugi svetovni vojni pa komunisti. Srbi naj bi bili žrtve „muslimanskih morilcev“ ali Turkov, kakor jih je zaničljivo imenoval vodja agencije „Srna“, ki je še dodal: „Za

dosego svojih ciljev se bodo Srbi borili do konca in če bo treba, do popolnega uničenja sovražnika.“

Srbi so prepričani, da hočejo Muslimani ustanoviti v Bosni versko muslimansko državo in da Bosanci niso prav nič evropsko orientirani. Dopisnika NZZ je začutil fanatizem, še bolj pa nepopustljivost Srbov, ki so zatrjevali, da ne bodo nikdar vrnili ozemlja, katerega so že zasedli, kljub razgovorom in dogovorom v Londonu. Prepričani so, da je njihov boj upravičen, ker se borijo za „pravično stvar“. Če bi jih zahod vojaško napadel, se bo srbski narod branil z vso močjo in z vsemi sredstvi in se bo uprl vsem odločbam katerikoli organizacije ali zveze narodov!

Boji v Bosni divjajo z vso silovitostjo in krvoločnostjo naprej. Po zadnjih poročilih pa je Muslimanom že prišlo na pomoč večje število dobro in moderno oboroženih prostovoljcev iz vzhodnoazijskih držav.

Ozemlje Bosne in Hercegovine je bilo vedno sporno. Z razpadom komunistične Jugoslavije se interesi Amerike, Nemčije, Turčije in še kakšne druge države na Balkanu vedno bolj križajo.

Prebivalci Bosne so bili prav za prav Slovani, ki so se pod vplivom vere, katere so prejeli, preimenovali v Srbe, Hrvate in Muslimane. Pravih Bosancev, to je slovenskih muslimanov kot nacija, ni bilo. Šele komunistični režim pod Titom jih je priznal kot narod. Vedno so bili pod tujim okriljem, po razpadu Jugoslavije pa je v njih vzplamtelo dolgo zatajevano sovraštvo, ki je privedlo do krvavega etničnega obračunavanja.

Tudi med Slovenci in Hrvati so odnosi vedno slabši. Ko se je Hrvaška borila s Srbi, jo je Slovenija podpirala tudi z orožjem, čeprav ji Hrvaška ni pomagala, ko so jo jugoslovanske čete deset dni napadale.

Vzajemna Krekova banka — slovenska katoliška banka

V Mariboru je bil ustanovni zbor nove slovenske banke — Vzajemne Krekove banke. Člani odbora za ustanovitev so v škofijski avli natančneje predstavili banko in načrte ustanoviteljev. Kot se je izvedelo, je odbor že zbral pet milijonov nemških mark ustanovitvenega kapitala, kar je najnižja vsota, ki jo določa zakon o bankah in hranilnicah. Centrala prve slovenske katoliške banke bo v Mariboru na Slomškovem trgu 18, kmalu pa naj bi imela tudi poslovni enoti v Ljubljani in Kopru.

J. J. - Slovenec, 13. okt.

Slovenija je tudi sprejela in oskrbovala tisoče hrvaških beguncev, med tem pa je hrvaški kapital kupoval slovenska podjetja, kot npr. „Elan“. Ko je vojna v Slavoniji najbolj divjala, so Hrvati še imeli čas, da so iskali „slovenske dolgove“ na Hrvaškem. Imeli so tudi čas, da so popisovali premoženje Slovencev in slovenskih podjetij na svojem ozemlju in hrvaški časopisi že pišejo o „primitivnem slovenskem kolonializmu na hrvaških tleh“. Zato je predsednik Tudjman na neki konferenci tudi pojasnil, da Slovenci ne bodo smeli več kupovati hrvaške zemlje od Istre do Dalmacije. Podrobno je poročal o že obstoječih slovenskih počitniških domovih na hrvaški obali.

Slovenci so opazili tudi ustvarjanje novega hrvaškega knjižnega jezika. Igor Grdina piše, da se Hrvati odmikajo od besed in oblik, navzočih tudi v srbsčini, in si pomagajo s slovenskimi besedami, ki jih opremijo z neslovenskimi naglasi. Takšno jezikovno politiko imenuje Grdina „intelektualno nasilje“ in opozarja na mnenje nekaterih hrvaških voditeljev pred drugo svetovno vojno, ki so Slovence razglasili za nekakšne „planinske Hrvate“.

Priredila D-ova.

Liberalna stranka izseljencem

Prestoječe volitve v državni zbor — parlament — v Sloveniji, predvidoma dne 6. decembra 1992, bodo usodepolne. Aprilske 1990 so pustile v sedlu v celoti levičarski gospodarski ustroj. Slovenija je ohromela na vseh poljih narodnega razvoja. Levica, ki 40 let ni ustvarila drugega kot vsestransko revščino, nadaljuje svoje pogubno delo. Ščiti vse svoje materialne in politične privilegije. To vzame toliko denarja, dela in energije, da za prave reforme ne ostane veliko. Slovenija v 1992 je dežela ogromnih davkov, dajatev, vladnih intervencij, težke birokracije. Državni proračun je pasiven za 25%. Kapital, domači, tuji ali izseljenski, nima zaupanja, ne vlaga, le čaka.

Upajmo, da bo narod izvrgel dosedanje levičarsko garnituro. V opozicijskem bloku so sledeče stranke: SKD (Peterle), SLS (Podobnik), SGS (Pirkmajer), SDZ (Pirnat), LS (Gros). Upajmo, da bo opozicija ustvarila volilno koalicijo, ki ji bo dala ono dodatno moč, ki bo potrebna za odločilno zmago.

Ko želimo vsem opozicijskim strankam čim večje ojačenje, računamo na posebno dober rezultat pri Liberalni stranki. Analiza delovanja te stranke kaže na najbolj dosledno, načelno politično delovanje, ki bi Slovenijo mogla privedi v duhovni in gospodarski preporod in prosperiteto. Stranka ni

obremenjena s pogubnim taktiziranjem ali načelnim popuščanjem Peterletove vladne garniture.

Liberalna stranka zagovarja:

a) Dosledno izvedbo tržnega sistema, z dosledno, čim širšo privatizacijo. Država ima samo vlogo kontrolorja.

b) Dosledno odpravo vpliva bivše levice. Za krivice, ki jih je povzročila levica, se mora položiti račun. Zločini, zloraba oblasti ne smejo biti pozabljeni. Paradoks oblasti v rokah bivših najvidnejših predstavnikov KPS (Kučan), SFRJ (Drnovšek) OZNE (Bučar) itd. mora biti odpravljen.

c) Dosledno popravilo krivic, žrtvam revolucije, Cerktvi, izseljencem, domobrancem, bivšim političnim beguncem.

Pridružite se našemu delu! Vaša pomoč je dragocena in cenjena. Volite in podpirajte našo stranko. Za članstvo, za Vašo materialno pomoč pri volitvah, pomoč pri izvrševanju Vaše volilne pravice se priporočamo.

Liberalna stranka (Gros)

Prešernova 3

61.000 Ljubljana

Tel. 38-61-212-614

Dr. Peter Urbanc (LS)

1 Daleberry Pl.

Don Mills, Ont. M3B 2A5

1-416-447-4332

Sporočilo Republiške volilne komisije za Slovence po svetu

Spoštovani rojaki!

Prepričani smo, da ste seznanjeni s postopkom glasovanja za slovenske državljane, ki živijo v tujini, na bližnjih volitvah v državni zbor in za predsednika republike, ki bodo 6. decembra 1992.

V vašo dodatno informacijo vam posredujemo pričujočo kopijo obvestila Republiške volilne komisije o načinu glasovanja na volitvah ter njen naslov, kjer bos-

te dobili po potrebi vsa dodatna pojasnila.

Republiška volilna komisija,

Resljeva 14, Ljubljana

tel: 00-38-61-122-002

fax: 00-38-61-131-269

Lepo pozdravljeni

Ministrstvo za Slovence po svetu.

Ljubljana, 19. 10. 1992

Op. uredništva:

Priložen je izrezek iz Dela z dne 8. oktobra že poznamo in ga zato ne objavljamo.

Pred usodnimi dogodki v Bosni

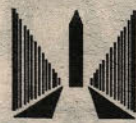
Predstavniki ZN so 15. oktobra poročali iz Sarajeva, da je srbska vojska s četniki obnovila napade na Gradačac, zadnjo postojanko, ki jo v severni Bosni še držijo Muslimani. Poročilo navaja, da je vodja bosanskih Srbov Karadžić v Ženevi pristal, da umakne svoja vojaška letala iz Bosne in Hercegovine in jih premesti iz Bosne v Srbijo in Črno goro. Karadžić je lordu Ownu, ki je bil težje ranjen na zadnjem obisku v Bosni, obljubil umakniti letala iz Banje Luke in iz vse BiH, da bi s tem dokazal pripravljenost bosanskih Srbov, da dosežejo prekinitev sovražnosti in omogočijo uresničevanje resolucije 781. VS, ki prepoveduje vsakršne polete vojaških letal nad ozemljem BiH.

Clinton, bržkone bodoči predsednik ZDA je pozval vsa zavezniška letala, da napadejo srbske vojaške naprave, Muslimanom pa prepustijo, da se branijo sami. State Department in Pentagon sta to misel zavrnila, češ da je na tem območju že tako zadosti orožja.

Srbska vojska je po poročilih v nedeljo 18. t. m. znova srdito napadla Sarajevo in z artilerijo obstreljevala mesto, v katerem je še vedno 400 tisoč civilistov in vojakov. Bosanske čete so zapustile cesto, ki zdru-

žuje mesto z letališčem in je pripomogla dovoz živil in zdravil hudo preizkušnemu ljudstvu. Sarajevčani so obupani, ker so Srbi preprečili dovoz na cesti med Mostarjem in Sarajevom. Funkcionarji ZN v Zagrebu so ustavili prevoz pomoči, ker so Srbi obstreljevali konvoje. Na Balkanu se približuje zima, ta bo znova otežkočila pomoč beguncem.

Dopisnik Dela Mitja Meršol je posvetil več člankov o ostrih bojih za koridor in srbskih napadih na Gradačac, Maglaj, Zavidoviči, Kladanj, Olovo, Jajce in Bihać. Po padcu Bosanskega Broda srbske čete s tanki in letali napadajo ta mesta in si prizadevajo okrepiti koridor med Srbijo in kninsko pokrajino, istočasno hočejo nadzor nad prometnimi povezavami v dolini reke Bosne. Oborožene sile BiH so prestregle šifrirano Miloševićovo sporočilo Karadžiću z naročilom, naj do konca tedna stori vse, da se „jugoslovanska vojska“ z vso tehniko in orožjem umakne iz Bosne v Srbijo in na Kosovo. Tanjug je medtem poročal, da sta se Karadžić in vodja hercegovskih Hrvatov sporazumela in podpisala mirovni sporazum. Karadžić je v Ženevi izjavil, da so se srbske in hrvaške sile prenehale bojevati in da so Srbi izpustili hrvaške ujetnike.

IZ ŽIVLJENJA V ARGENTINI

Tone Mizerit

Ni dvoma, da je bistvo sedanjega gospodarsko-političnega plana korenito spremeniti družbene odnose in ustroj države. Temu je priča divja privatizacija vsega, kar ima država v lasti. In temu so priča tudi spremembe, ki jih vlada vnaša v socialno in delavsko zakonodajo.

SINDIKATI USIHAJO

Da je to izvedljivo, je bilo potrebno uničiti bojovno moč sindikatov. O tem razvoju smo že mnogokrat pisali. Do kake mere je vladi to uspelo, pa smo patetično lahko ugotovili zadnji teden vsled sporeka med delavskim in gospodarskim ministrstvom.

V območju gospodarskega ministrstva so pripravili osnutek sprememb za delavsko zakonodajo, ki naj se uvede zlasti v srednjih in manjših podjetjih. Na teh podjetjih sloni velik del argentinske gospodarske dejavnosti. In res je tudi, da so gospodarsko prav ta podjetja najbolj prizadeta zaradi krize in recezije, ki že dolgo muči državo.

Ker vlada noče popustiti v svojem davčnem pristisku, podjetja pa v sedanjem položaju vedno bolj slabijo, se je bistrim glavam v vladi zasvetilo, da bi lahko tem podjetnikom le kako pomagali — na račun delavstva. Tako so pripravili osnutek o spremembi delavnih pogojev glede urnika, nadur, počitnic, poizkusne dobe za delo, itd.

Vsak normalni človek v vsaki normalni družbi bi pričakoval, da se bodo strumno dvignili sindikalisti in napovedali boj v obrambo delavskih pravic. A ne. Protestiralo je delavsko ministrstvo, ki že dolga leta zapira oči pred neštetimi kršitvami delavske zakonodaje, ki se nenehno nagiba na stran podjetnikov in ki je pod sedanjim ministrom (Díazom) prišlo tako daleč, da dejansko ni stikov med ministrom in sindikalnimi vodji.

A zakaj je protestiralo ministrstvo in celo trdilo, da bi bile predložene spremembe „protiustavne“? Zato, ker delavski minister v nemoči gleda, kako iz gospodarskega ministrstva zahajajo na njegovo njiivo. Nekaj je moral storiti, ne v obrambo delavstva, marveč v obrambo lastnega deleža oblasti.

Da je to tako, se je kmalu izkazalo, ko je po posegu predsednika v vladnih krogih zavladal mir in so prišli do hitrega soglasja med delavskim in gospodarskim ministrstvom. Delavci so znoval ostali na cedilu in delavna „fleksibilizacija“ (beseda je sedaj prišla v modo) nemoteno prodira naprej.

Ko smo že pri tej besedi. „Flexibilidad“ slovar prevede kot „gibčnost, popustljivost, upogljivost“. In v tem je ves smisel vladnega načrta. Sindikalisti naj bodo „gibčni“ in nekoliko „popustijo“, delavci pa naj se „upognejo“ in tiho sprejmejo nove delovne pogoje. Res je, da sedaj CGT skupno napoveduje splošno stavko, v katero nihče ne verjame (ne da je ne bo, marveč da bi mogla biti uspešna proti vladnim načrtom). Res je, da so mnogi sindikati imeli privile-

gije, ki niso sovpadali s časi krize, katero družba preživlja. A res je tudi, da ves napor in vsa žrtev sedanjega plana sloni na ramah delavstva in na grbah upokojujencev, kar ne sovпада niti s socialnimi principi, še manj z volilnimi obljubami, s katerimi je sedanji predsednik prišel na oblast.

KANIBALIZEM

A vrnimo se k spopadu med delavskim in gospodarskim ministrstvom, ki nas zanima še z drugega zornega kota. Je to tipičen izraz političnega kanibalizma, ki je tukaj izredno v modi. Konec koncev se ne išče s temi potezami javnega blagra, marveč izključno lastne politične koristi.

Nekaj podobnega se je dogodilo v primeru afere okoli vojaškega letalstva in nakupa ameriških letal. Tu je spopad zrasel med obrabnim ministrom (Ermanom Gonzálezom) in šefom skupnega štaba (brigadirjem Antonietijem). Ta zadnji je obtožil, da vsa zadeva okoli letal ni tako čista, kakor so govorili. Poglejmo.

Gre za ameriška bojna letala A4-M Skyhawk. Argentina naj bi jih dobila kar 36. In še so vedeli povedati, da bodo „podarjeni“. Potem se je dejalo, da bo cena „simbolična“, ker so letala res stara. Nazadnje, da bodo stala okoli 60 milijonov dolarjev, naknadnih 100 milijonov pa bo treba plačati za najnujnejša popravila.

Povrhu tega se z njimi argentinsko letalstvo ne bo moglo opomoči, ker njih struktura niti ne prenese vgraditev najmodernejših aparatov, da bi letala tehnološko vsaj približali sedanjim standartom. Pač, vojaški piloti jih bodo lahko uporabljali za treniranje, a argentinska zračna sila nikakor ne bo tista moč, ki je Angleže tolkla na Malvinah. Seveda, da bo temu tako, gre delno zasluga tudi Angležem (in Čilencem), ki so vložili svoj veto, češ Argentina se ne sme preveč oborožiti.

To seveda ve González in ve tudi Antonietti. Če je prišlo do spora med njima, ni zato, ker brigadir ne bi vedel, da tukaj velja ameriška beseda, ne naša, marveč zaradi afere, ki je pokrila z maslom ministrovo glavo. Seveda, profita nimata ne eden ne drugi, a to je sad vseh teh notranjih praskanj.

Radikali pa imajo tudi svoje ljudožerstvo. Zadnji teden je prišlo do takega postopanja med bivšim predsednikom Alfonsinom in novoizvoljenim senatorjem De la Rua. Alfonsín ga je nekajkrat napadel, češ da je „konservativec“ in podobno. Senator pa mu je odgovoril, ko je opozoril radikale iz prestolnice, da se z Alfonsinom vrača „Coordinadora“, najbolj leva in nestrpna struja, ki je držala oblast za časa druge polovice Alfonsinovega vladanja.

Ni težko razložiti tega nenadnega spopada v trenutku, ko imajo radikali lepe izgleda, da si znova pridobijo simpatije ljudstva. De la Rua preveč raste (za Alfonsinov okus) tako v prestolnici kot v notranjosti države. Alfonsín pa si je postavil cilj, znova seči za krmilo stranke. Za to je pripravljen na vse, celo podpisati mir s kordobskim Angelozom. Zapreka mu je torej edinole De la Rua. Treba je udariti po njem, pa čeprav bi edini profit imela sedanja vlada.

Liberalci so za trenutek prenehali z lastnim kanibalizmom, a le toliko, da so se zedinili v eni ključni točki: nočejo ustavne reforme. Pač sklep, ki bo nekoliko pobelil vladne glave okoli predsednika, ki se trudijo (vsaj na zunaj), da bi izpeljali ustavno reformo za ponovno kandidaturu Menema. Kot izgleda, vedno težja naloga, če pomislimo, da je za to potrebno glasovanje dveh tretjin združenega parlamenta.

Po surovem napadu srbske policije na Kosovem 15. oktobra je zelo kočljiva možnost razgovorov med Paničem in kosovskim Albancem Rugovom, ki jih izključuje Milošević. Grški premier Micotakis zatrjuje, da je Kosovo pred vojaškim spopadom s Srbijo. Ta je res možen, kar pomeni, da bi Srbija odprla na jugu še eno fronto... Strah pred tem je izrazil tudi makedonski predsednik Kiro Gligorov...

-erne

Antologija zdomske proze

Slovenska umetniška beseda pod Južnim križem

Z nepopravljivo zamudo smo končno dobili prvi obsežnejši zbornik tiste slovenske pripovedne literature, ki je bila vsa povojna leta za javnost prepovedana, v literarni publicistiki pa zamolčevana. Antologija **POD JUŽNIM KRIŽEM**, izdala jo je Mohorjeva družba v Celju/Ljubljana, nam omogoča prvi korak v neznani daljini prostor, ki ga v določenem smislu simbolizira ozvezdje Južnega Križa, razpetega tudi nad južnoargentinskim mestom Bariloche, do katerega se je razlila reka slovenskih beguncev in izgnancev, da bi tam in seveda še na mnogih drugih koncih tega sveta našla možnost preživetja oziroma novega življenja.

Pač smemo zapisati, da je bilo med našimi azilanti največ katoliških ljudi, ki so bežali pred komunističnim nasiljem, bežali upravičeno, če pomislimo, kako brezobzirno kruto so se boljševiški oblastniki znašali nad nazorskimi nasprotniki vsa povojna desetletja. Med begunci je bilo veliko slovenske inteligence, tudi pisateljev, ki so v zamejstvu ali kje v zdomstvu nadaljevali literarno ustvarjanje, pa bodisi zato, da bi se duhovno reševali pred praznino tujosti, bodisi zato, da bi ohranjevali identiteto lastnega rodu za sebe in za potomce. Globoka narodna zavest in nezlomljiva vera v življenje sta ustvarili izjemno kulturno bogastvo, ki si ga naš mali narod v nobenem primeru ne bi smel odreči, nasprotno, zadnji čas je, da ogromno delo, ki so ga v zadnjih petinštiridesetih letih opravili slovenski pisatelji na tujem, vključimo v našo kulturno zakladnico.

Po eni strani moramo priznati, da nam je zdomska literatura neznansko daleč, malo poznana ali nič. Zato je razumljivo, da je antologija nastajala na Tržaškem, kjer so slovensko zdomsko književnost lahko več čas sprejemali, hkrati pa ima Trst danes izjemno bogato specializirano knjižnico zdomske literature (Knjižnica Dušana Čer-

neta, ureja Marjan Pertot), ki raziskovalcu nudi celo več kot ljubljanski NUK. Po drugi strani pa nam je ta literatura časovno še preblizu, ker jo, hočeš nočeš, še vedno povezujemo s političnimi in nazorskimi spori, kajti številnih problemov, ki so ves po vojni čas blokirali medsebojno spoznavanje in sporazumevanje, še nismo začeli prav reševati na vsej črti. Zato zdomske literature še ne moremo ocenjevati brez za- držkov, je še ne zmoremo sprejemati kot zgolj literaturo. Do take stopnje je še dolga pot, na kateri pa je kar precej povsem banalnih, čisto tehničnih pregrad, saj niti tega ne vemo, kdaj nam bo dostopna celotna dokumentacija, locirana doma in na tujem, brez katere ne bo mogoče opraviti znanstvene analize tega dovolj zapletenega literarnega pojava.

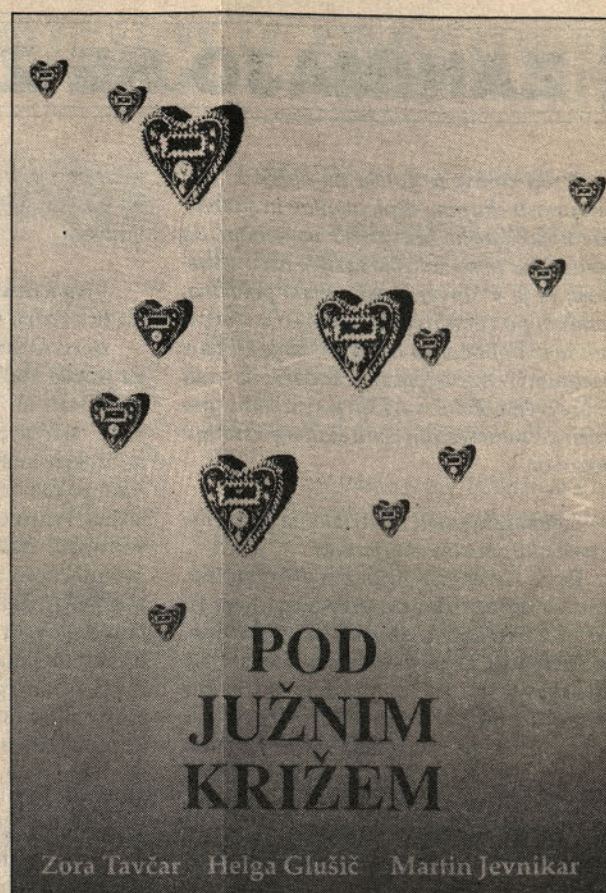
Prof. Zora Tavčar, slavistka in pisateljica, nam je v svoji antologiji ponudila kar 40 avtorjev, za katere smemo verjeti, da so oblikovali svojevrstno slovensko prozo v zamejstvu in zdomstvu. Da bi obsežna snov in problematika mogla biti predstavljena v osnovni preglednosti, se je sestavljalka odločila za nekoliko poenostavljen pristop, za abecedno zaporedje avtorjev, kar je nasprotje generacijsko kronološkemu ali vse-

binskemu problemskemu vidiku. Njena poteza ima ob nekaterih zadržkih marsikatero prednost, zlasti še to, ker gre za prvo tovrstno delo pri nas in nam bo rabilo kot temeljna informacija, in sicer tudi zaradi tega, ker so knjigi dodani v istem zaporedju življenjepisni in knjigopisni podatki vseh uvrščenih pisateljev. Te zapise je pripravil tržaški literarni zgodovinar dr. Martin Jevnikar, zanje pa lahko trdimo, da so dragoce- nost, ki omogoča vsaj skro- men vpogled v ozadje ose- benega in književnega doga- janja. Kakor nam ti podatki odpirajo nove literarne ho- rizonte, tako so vsaj pri ne- katerih pomembnejših av- torjih preskromni, če pomis- limo, da bodo večini to edini vir informacij.

Zbornik **POD JUŽNIM KRIŽEM** Zore Tavčarjeve je zajel vse generacije in vse prozne zvrsti. Tu so avtorji, ki so si literarno ime ustvarili že pred drugo vojno (Tine Debeljak, Mirko Javornik, Ruda Jurčec) ali med vojno (Vinko Beličič, Stanko Kociper, Jože Krivec, Zorko Simčič), sledijo pa pi- satelji, ki so literarno oblikovali šele v be- gunstvu (France Papež, Vladimir Kos, Ka- rel Mauser, Frank Bükvič), zastopana pa je tudi generacija, ki se je rodila v novi do- movini (Andrej Rot). Njihov umetniški obraz nam kažejo izbrana besedila, pri od- biranju katerih je imela pomembno vlogo prof. Helga Glušič, ta trenutek najboljša poznavalka zdomske literature. Skupaj z urednico je poiskala dovolj tipične snovne, motivne in problemske kroge, tako da se bralcem odpira tisti svet, ki so si ga ustva- rili predstavljeni avtorji v svojih romanih, novelah, povestih, razmišljanjih in potopi- sih. Marsikaj je še močno povezano z do- movino in našo tradicijo (Ruda Jurčec, Mirko Javornik, Stanko Kociper, Ludve Potokar, Ludvik Puš), mestoma stopa v ospredje domotožje in medvojna travma (France Papež, Lojze Ilija, Frank Bükvič, Karel Mauser), nekateri se dotikajo povoj- nih dogodkov v domovini, zlasti zaporov (France Sodja, Marko Kremžar), povsem na novo pa so v našo literaturo vstopila dalj- na pokrajinska območja, kakor Argentina (Jože Košiček, Andrej Prebil, Zorko Simčič, Vinko Rode, Tone Mizerit), Indija (Jože Cukale) in Japonska (Vladimir Kos), med- tem ko Koreja v nas odzvanja nekam srh- ljivo (Andrej Kobal, Tine Kovačič) ob otož- nem dejstvu, da so tudi tam padali mnogi slovenski fantje iz ZDA.

Ker so v antologijo uvrščena imena zelo različnih literarnih rodov in smeri ter prav tako različnih osebnih usod, ob čistih bele- trističnih besedilih najdemo marsikateri esejistični in dokumentarni zapis, ki bi v kakšni rigorozen izbor ne prišel, tu pa v povezavi z ostalimi prispevki ustvarja de- jansko podobo notranje močno razgibane zdomske književnosti, ki se je v povsem drugih okoliščinah nujno odzivala drugače, na samosvoj izvorni način. Težko bi trdili, da je izbor pri vseh avtorjih najboljši, pri Mauserju, na primer, pogrešimo odlomek iz njegovega najboljšega romana, kljub temu pa nam antologija omogoča dovolj širok, predvsem pa zelo informativen pre- gled doslej neznane slovenske besede v svetu. Antologijo bodo s pridom vzeli v roke tudi posredovalci lepe knjige našim solarjem, saj se bodo prvič lahko srečali z doslej prepovedano snovjo.

Pavel Fajdiga
Slovenec, 4. septembra

Kazalo

Zora Tavčar: Knjigi na pot
Helga Glušič: Pričevanje in književno
ustvarjanje slovenskega zdomstva

Vinko Brumen: Poslanstvo Slovenske
kulturne akcije
Vojko Arko: Cerro Shaihueque
Vinko Beličič: Velikonočno jutro
Dinko Bertonec: Moj poslednji planinski
pohod s Tončkom Pangercem
Tone Brulc: Obup
Ptič jokavec (Karaú)
Frank Bükvič: Jud Glatštajn
Jože Cukale: Soukal gradi most preko
Hude reke
Jezne ulice
Tine Debeljak: Ab urbe condita
Lev Detela: Časomer življenja (dva
odlomka)
Lojze Ilija: Huda pravda (odlomek)
Mirko Javornik: Pripisi k dnevom
Franc Jeza: Prevrat
Ruda Jurčec: Detalj s prve podobe
Vlak v Bariloche
Andrej Kobal: Božična noč v Čirisan
planinah
Stanko Kociper: Zemlja se je potegnila
Tomašeka Muhiča najlepša bratev
Vladimir Kos: Usodni zapletljaj
Jože Košiček: Fortunat Mohorčič
Tine Kovačič: Srečanje na Koreji
Anica Kraljeva: Iz spominov na Lipari
Ted Kramolc: Gospa Mandel
Marko Kremžar: Zvijaka
Jože Krivec: Tri slike
Rezi Marinšek: Santa María del Buen
Ayre
Marijan Marolt: Zôri, noč vesela (dva
odlomka)
Karel Mauser: Mrtvi bataljoni (konec
romana)
Pojdi, moj sinko, na pot
Pogovor s Klemenom
Milena Merlak: Skrivnost drevesa
Kako dobijo konji kačje glave
Tone Mizerit: Buenos Aires 22
Tonček Pangerc: Čaure s čilskega juga
France Papež: Izolda v pampi
Ludve Potokar: Volitve
Andrej Prebil: Pod hrastom
Ludvik Puš: Klasje iz viharja (dva
odlomka)
Vinko Rode: Deltaši
Andrej Rot: Anamnesis
Neva Rudolf: Zemlja ob Tihem morju
Zorko Simčič: Črni tekač
Pod Tronadorjem v osrčju Andov
Jure Skvarča: Vzpona na Cerro Norte
Franc Sodja: Pred vrati pekla (dva
odlomka)
Metod Turnšek: Za beneško čečico
Ljenko Urbančič: Županov lik

Martin Jevnikar: Življenje in delo pisatel-
jev Antologije

ZORA TAVČAR

Pod Južnim križem

Mohorjeva družba je včeraj v prostorih Teološke fakultete v Ljubljani predstavila svojo zadnjo knjižno novost, antologijo emigrantske proze 1945-1991 z naslovom **Pod Južnim križem**.

Antologija, ki jo je uredila ZORA TAVČAR, zapolnjuje vrzel na področju izvirne- ga slovenskega leposlovja. Ta je v našem kulturnem prostoru nastala zaradi prevlade ideologije, ki je bila slovenski emigrantski literaturi izrazito nenaklonjena. Mohorjeva družba si prizadeva, da bi to večdesetletno kratkovidnost presegla, zato je nedavno izdala tudi Pibernikovo antologijo literarnih del pisateljev, ki so tragično umrli med vojno ali kmalu po njej.

V Antologiji **Pod Južnim križem** so zbrana dela štiridesetih piscev, ki so se med letoma 1945-1991, čeprav so živeli na tujem, izpovedovali v slovenskem jeziku. Na tiskovni konferenci je Zora Tavčar omenila težave, s katerimi se je srečavala pri svojem delu, ki pa jih je uspešno premostila s po- močjo knjižničarja Marjana Pertota. Za pripravo antologije je Tavčarjeva pregledala približno šeststo knjižnih enot. Njen po- glavitni namen je bil prikaz celotnega raz- pona slovenske literature na tujem. Vsa dela, uvrščena v zbirko, niso vrhunski do- sežki, vendar so vsi pisci izpovedno pristni. Večina besedil so odlomki novel in roma- nov, vendar je urednica skrbela za to, da predstavljajo vsebinsko zaokrožene celote, ki jasno zarišejo duhovni in umetniški pro- fil pisca. Tavčarjeva je poudarila, da je to prva tovrstna antologija na Slovenskem.

Leta 1960 je v Buenos Airesu dr. Alojzij Geržinič pripravil antologijo emigrantske literature *Dnevi smrtnikov*, ki nam žal ni dostopna.

Na predstavitvi knjige je spregovorila tudi dr. Helga Glušič, ki je vsa zbrana be- sedila literarno-estetsko razčlenila. Poved- ala je, da je knjiga *Pod Južnim križem* „at- las slovenskega duhovnega življenja po svetu“. Pisatelji, katerih dela prinaša, so živeli ali pa še živijo na različnih konti- nentih, razen v Afriki, vsem pa je skupno to, da je njihovo ustvarjalno delo zazna- movano z eksistencialno stisko brezdomca. Njihova peresa so manj naklonjena igri- vosti, saj gre pri njih večidel za potrebo po izpovedi. Vseeno so nekatera izmed njih dosegla umetniški vrhunec, denimo Zorko Simčič iz Argentine. Glušičeva je omenila nekatere možne primerjave z literaturo, ki je nastala v Sloveniji oziroma v zamejstvu. Med drugim je opozorila na sorodnost glavnih junakov iz Simčičevega romana *Človek na obeh straneh stene*, Smoletove- ga dela *Črni dnevi in beli dan* ter Rebulove- ga *Senčnega plesa*. V antologiji so našli svoj prostor tudi trije alpinisti oziroma an- dinisti, med njimi Dinko Bertonec, ki je že leta 1954 sodeloval v prvi argentinski dr- žavni odpravi na Himalajo. Za obsežne dodatke o življenju in delih vseh štirideset- tih emigrantskih prozaistov je poskrbel dr. Martin Jevnikar.

France Pibernik
Delo, Književni listi, 24. septembra

ZANIMAJO SE ZA NAŠO SKUPNOST

Pred dnevi je prišla na obisk k naši skupnosti skupina diplomantov in študentov z ljubljanske univerze z namenom, da statistično in sociološko razišče našo stvarnost, ki je v Sloveniji tako malo poznana, tembolj pa zanimiva. Dosedaj so o njej pisali le iz političnega nasprotovanja ali pa z osebnimi reminiscencami. Sedaj je na vrsti znanstvena obdelava. Dan po prihodu smo imeli z vsemi šestimi člani skupine zanimiv pogovor.

- Zakaj ste prišli tako daleč iz Slovenije k naši skupnosti v Argentino?

Boris Golec: Da pridemo v Argentino, smo se odločili konec prejšnjega leta, in sicer z namenom, da spoznamo slovensko skupnost in jo ustrezno predstavimo naši slovenski domovini. Sicer poznamo precej literature o Slovencih drugje po svetu, vemo pa, da je bila ravno slovenska povojna skupnost v Argentini v naši strokovni literaturi popolnoma zanemarjena, v zadnjem času pa je bistveno povečan interes tudi za ta del slovenskega naroda in v svetu

- Kaj točno želite spoznati med nami ali o nas?

Matjaž Bizjak: Nas zanima vse, kar je v zvezi s slovensko skupnostjo, kar je zgodovinskih dejstev, čeprav se omejujemo v glavnem na sedanost, na slovensko skupnost, takšno kot je v tem trenutku. Zanima nas celotno področje: Mi smo z vseh znanstvenih področij - politologi, zgodovinarji, sociologi in etnologi, raziskovali bomo tudi, kako se je ohranjal slovenski jezik, njegove karakteristike ali razlike od knjižnega jezika, kakšne so vaše navade, ali kako so se spremenile v teh letih, problem družine, kako se odnosi v družini kaj ločujejo od naših doma ipd. Tako je naš cilj kar široko zastavljen.

- Na kakšen način ali s kakšno metodo želite spoznati in zaobjeti našo realnost in skupnost?

Robert Jernejčič: Ko smo v domovini delali načrt, s kakšnim pristopom naj se približamo raziskovanju vseh teh področij, smo se odločili, da je najbolj primerna metoda in ki bi bila najhitrejša - tukaj bomo namreč malo časa - bi to bila anketa. To bi ne bila anketa v klasičnem smislu, ampak nekakšno slovensko javno mnenje med rojaki v Argentini. Drug način pa bi bili osebni pogovori ali intervjuji z različnimi osebami v emigraciji.

- Nam lahko poveste, kakšna vprašanja bi stavili npr. v tej anketi oziroma kaj bi želeli zvedeti?

Katarina Kogej: Anketo smo razdelili na več odsekov: V prvem delu vprašujemo po tehničnih osebnih podatkih, npr. spol, starost ipd. (seveda je anketa anonimna) izobrazbi, nadaljujemo s vprašanji za tiste, ki so prišli sami v Argentino, nato nas zanima religija in Cerkev, potem slovensko šolstvo in njihova organizacija, sprašujemo po slovenskih društvi in politični organiziranosti, o vrednotah in kulturi med Slovenci, nadalje o ohranjanju jezika in vplivu okolja, o poznanju današnjega stanja Slovenije in odkod dobijo te informacije, in na splošno utrip vsakdanjega življenja, o prilagoditvi argentinski miselnosti in še potencialna vprašanja o želji oz. misli o vrnitvi v Slovenijo. Poudarjamo, da je anketa anonimna, da si ne zapisujemo imena. Anketeranec bi bil vsak Slovenec v Argentini, ki se zadovoljivo obvlada jezik, da lahko odgovarja na vprašanja.

Boštjan Jerman: Zakaj anketa? Če lahko parafraziram ameriškega profesorja: Po-

membno je, kaj o neki stvari mislijo ljudje, ne pa, kaj mislijo znanstveniki. To je glas ljudstva.

- Na kakšen način mislite priti do ljudi, da bi zvedeli njihovo mnenje po anketi?

Boris Golec: Želimo priti do čim večjega števila ljudi, kar ne bo noben problem v Bariločah ali v Mendosi ter v Slovenski vasi, kjer so Slovenci kompaktno naseljeni, in kjer imamo možnost priti do zelo široke palete Slovencev glede na ohranjanje jezika, kulture in narodno ali politično zavednost. Želimo spoznati utrip življenja povprečnega Slovenca, njegovega čutenja, mišljenja, dela in življenja. Najbolje bi se bilo dogovoriti z njimi ob slovenskih prireditvah ob koncu tedna, in se individualno dogovoriti za pogovore s težje dosegljivimi. Pri tem gre tudi za ustno obveščanje v kompaktnem naseljenem okraju, ko bi Slovebnec ne bil več prersenečen, ko se pojavimo na vratih, če bo prej prebral v vašem listu, kako in kaj.

Robert Jernejčič: Lahko pa bi izkoristili še drugo možnost: Ob nedeljah po maši ali ob drugih priložnostih, ko pride skupaj večje število rojakov, da bi se po priorreditvi dobili skupaj, in vsak od nas šestih bi imel svojo skupino, ki bi jo anketiral. To bi trajalo morda uro ali dve. Želimo zajeti čim širši spekter Slovencev po starostni strukturi in uravnovešenost po spolu.

- Ko boste dokončali to anketo, kaj mislite z njo narediti, in kaj načrtujete za prihodnost?

Matjaž Bizjak: Ko bomo zbrali vse podatke, jih bomo uredili in končno objavili v zborniku, tako da bi bili dostopni Slovincem v Sloveniji kot vam v Argentini. Te podatke je treba predstaviti odkrito, kar vidimo v dobri luči in kar vidimo narobe, tako da dobimo pravo sliko Slovencev v Argentini, za katero smo bili doslej prikrajšani. S posameznimi intervjuji pa bi radi dosegli glavne voditelje v skupnosti, kakor tudi druge ljudi, kar bi pozneje objavili v Ljubljani v Radio Slovenija, tako da bi tudi preko radija ljudje, kine berejo, dobili vpogled v slovensko skupnost v Argentini.

- Kako ste se pripravljali doma na to vašo raziskavo?

Boštjan Jerman: Na ta obisk smo se pripravljali skoraj leto dni, predvsem pa smo se srečevali z argentinskimi Slovenci, ki sedaj živijo v Ljubljani, ki so nam veliko svetovali, dajali vnaprej neko sliko, kaj naj bi sploh počeli tukaj. Njihovo mnenje smo dokaj upoštevali. Prebrali smo tudi veliko literature tudi o izseljencih v drugih državah, o vas pa ni nobene strokovne literature, čeprav vemo, da je poleg Ljubljane Buenos Aires drugo največje kulturno slovensko središče po letu 45. Tega nikakor ne gre zanemariti.

- Kot ste dejali, se vaša skupina tudi zanima za etnologijo?

Irena Marušič: V anketi ni vprašanj, ki bi se nanašali na etnologije. Te stvari bi radi izvedeli iz neposrednih pogovorov z rojaki. Zvedeti želimo predvsem o vsakdanjem načinu življenja, kako se razlikuje od našega, potem kaj je ohranjeno še slovenskega in kakšni so vplivi španskega okolja.

- Vas je poslala sem univerza? Kdo vas financira?

Katarina Kogej: Težko bi bilo reči, da nas je poslala univerza. V bistvu smo odločili sami, da bi raziskali Slovence v Argentini v tem prelomnem času, in da bi bilo zanimivo za zaključek našega študija narediti neko študijo in raziskavo o vaši

skupnosti, seveda pa so bile finance tudi problem. Najprej smo iskali sponzorje na fakulteti, a ta nima denarja za stipendije, nato smo se obrnili na ministrstvo za znanost, ki je zadolženo, da podpira do- in podiplomske študije, in od tam dobili nekaj denarja, financiral nas je še slovenski radio, predvsem tretji program, da naredimo zanj nekaj intervjujev, nekaj nam je dal tudi ljubljanski nadškof, nekaj mesto Ljubljana, nekaj še manjših sponzorjev, ostalo smo si morali financirati sami. Nimamo svojega mentorja, posvetovali smo se s strokovnjaki v Ljubljani, kako vso stvar izpeljati, predvsem Vovkom in M. Drnovškom, pomagala so nam veliko Pavlinka in Boštjan Kocmur, Rot in Arnsko-vi sestra. Pri sponzorjih pa smo naleteli tudi na neodobravanje Slov. izseljenske matice, ker jim ni bilo všeč, da smo šli na to pot mimo njih. Sem pa smo prišli preko Zedinjene Slovenije, ki nas je zelo lepo sprejela. Na letališču nas je pričakal g. Korošec in drugi ter nas odpeljali v zavetišče dr. Rožmana, kjer sedaj prebivamo.

Boris Golec: Prosili bi vse Slovence, ki bi nam lahko pomagali, s svojimi osebnimi izpovedmi, z dokumenti, ki si jih prinesli iz vojne ali prvih let naselitve, naj se nam oglasijo v Rožmanov dom, kjer bi se dogovorili za sestanek kjerkoli, intervju, pogovor, anketo, za stik ali karkoli. Naš namen je tudi evidentiranje gradiva iz vojnih in prvih povojnih let, ki bi lahko prišlo prav raziskovalcem v Argentini ali doma. S tem želimo z njegovim lastnim pristankom omogočiti slovenskim zgodovinarjem, publicistom, znanstvenikom, da se spopadejo z belimi lisami zgodovine, s katerimi smo imeli opravka doma.

Hvala lepa za vaš pogovor in vam želim veliko uspeha pri tej vaši težki nalogi.

Pogovarjal se je Tine Debeljak

SLOVENCİ NA KOROŠKEM

KULTURNO POSPEŠEVANJE: Prvic je v nekem zakonu omenjena slovenska skupnost na Koroškem. Za to so se zavzeli nemški govoreči kulturniki. Zakon je široko zasnovan — glasba, upodobna umetnost in oblikovanje, literatura, arhitektura, varovanje starih mest, varovanje ljudske kulture, znanost, elektronski mediji, fotografija in film, nekonvencionalna kultura, avantgardistično kulturno delovanje in interkulturalno sodelovanje. Katoliška kulturna zveza je imela željo za kulturno izmenjavo glede slovenske kulturne skupnosti, kar bo v prihodnje deželna vlada podpirala. Ustanovil se bo kulturni sindikat, ki bo imel veliko moč. Pri odločitvah, ki zadevajo slovensko kulturo, je bil prisoten Urad za narodno skupnost. Večina predlogov KKZ so bili upoštevani, veliko pa zavisi še od deželne vlade. Pozitivno je, da je bila povabljenjena slovenska narodna skupina k sodelovanju.

OTROŠKI VRTCI: Južnokoroške občine so podprle predlog sosveta, ki ga vodi pliberski župan mag. Grolc. Predlog predvideva rešitev dvojezičnih otroških vrtcev na podlagi deželnega zakona: kjer so javni otroški vrtci in če je najmanj 5 otrok, bi uvedli obvezno dvojezičnost. Bilo je povabljenih 25 občin na sestanek, udeležilo se jih je samo 10, in te so soglasno podprle predlog sosveta in privolile, naj se to uredi s posebnim zakonom. Pri tem je tudi važen gnotni položaj in vez med Republiko Slovenijo in Koroško.

OBISK GALLUSA V ARGENTINI: V Našem tedniku je bila v nadaljevanju priobčena daljša kronika obiska pevskegazbora „Gallus“ v Argentini, kakor tudi opazovanja slovenskega in argentinskega življenja.

Politično nesoglasje na Hrvaškem

Ta ne obstaja samo v Sloveniji, ampak tudi na Hrvaškem in v Srbiji. Ozadja nesloge so politične in ideološke narave, vse pa je ogledalo razvoja demokracije v bivših republikah diktatorske Titovine... in posledic nasilnega vladanja KPJ. Ne bomo navajali vzrokov, ker segajo s svojstvenim zgodovinskim stoletnim razvojem tja do turskih napadov na Balkan do Dunaja, avstrijsko zasedbo do Neretve-Bosne in Hercegovine, Napoleonove Ilirije in cesarskega dunajskega orla do Benečije, Trsta in Tirolske.

Turist iz Splita mi je v 17. mesecih bivanja v Argentini podrobno razčlenil cilje t.i. „hadezejevcev“ in hrvaških „pravašev“ HSP. Pravaše je ožigosal kot ekstremiste, hadezejevci pa so sicer razlasili Svobodno Hrvaško, srce pa imajo še vedno v Titovih ruševinah — Jugoslaviji... Skoraj je jok, da se je njegov sin pridružil hrvaški vojski. Ko pa je JA bombardirala Zadar, Karlovac, Zagreb in Dubrovnik, se je zbal za svojo luskuzno ladjico v splitskem pristanišču, „teško“ prislužen v lepih Titovih časih. Ni mu ostalo drugega, da je pred menoj — Slovincem — priznal, da je JA z napadom na Slovenijo napravila Jugoslavijo. V srcu si je do odhoda preko Moskve in Beograda želel sporazum s Srbijo... in tovarišem Miloševićem. Že pred meseci je napovedal razdelitev Bosne in Hercegovine med Zagrebom in Beogradom. Zadnje dni se je navduševal za Paniča in za „človečanske“ pošiljke preko Splita v Sarajevo. Bržkone si je obetal, da bo deležen daril iz ZDA tudi

on in njegova družina, ki ji je iz Argentine pošiljal pakete. Vrnil se je v Split v pričanju, da bo Tudjman resil vse probleme.

Hrvaški sabor je 14. oktobra razpravljao o odvzemu poslanske nedotakljivosti pravašu Dobroslavu Paragi in trem bojovnikom v bitki za Vukovar. Znano je, da Tudjman ni privolil na te napade na Srbe, ki so terjali stotere smrtnih žrtve, mnogo ranjenih in ogromno število beguncev, ki so se morali umakniti pred četniki in JA. Na zasedanju poslanskega doma so opozicijski poslanci in pravaši protestirali proti napovedanemu kazenskemu pregonu.

Drago Krpina, poslanec HDZ je v polemični razpravi očital Dobroslavu Paragi, da se obnaša in javno predstavlja kot „poglavnik“ in da je izrabil dan razprave s pozivom Hrvatoma, da se upro hadezejevcev. Paraga je izjavil, da se ne boji zapora, ker se je v bivšem in sedanjem režimu bojeval za koristi hrvaškega naroda.

„ANSA“ je 21. oktobra poročala iz Ženeve o sporazumu med Čosičem in Tudjmanom. Državnika sta podpisala dogovor, po katerem se hrvaška in beograjska vlada sporazumeta za odprtje ceste in železnice med Zagrebom in Beogradom. Bosanski Srb Karadžić je istočasno zagotavljal, da bo v primeru izvedbe sporazuma vojna končala že pred koncem leta.

Na dlani je, da srbsko-hrvaško koketiranje temelji na dogovorjenih koristih. Beograd želi doseči članstvo v ZN, Hrvaška ji ne bo oporekala.

-erne-

NOVICE IZ SLOVENIJE

NOVO MESTO — Tudi v Sloveniji se najdejo tatovi, ki jim prav pride telefonska žica. Pri naselju Tribuče je neznanec odnesel s telefonskih drogov 1.600 metrov telefonske žice.

LJUBLJANA — Devetnajst magistrskih diplom o podelili letošnjim diplomirancem enoletnega tečaja v Mednarodnem centru za podjetja v družbeni lasti. Tečaja so se udeležili izkušeni menedžerji, med katerimi so bili trije Slovenci.

LJUBLJANA — Ministrstvo za trgovino je pripravilo nov pravilnik o delovnem času v trgovini, ki bi začel veljati po sprejetju zakona o trgovini. Mnenja trgovcev so po vsej Sloveniji precej deljena, saj vsak gleda na daljšanje ali krajšanje urnika pa plače in dežurstvo iz svojega zornega kota.

MARIBOR — Exlibris Sloveniae je pripravil razstavo z naslovom Exlibris in literaturo. V mariborski univerzitetni knjižnici so predstavili primeke iz raznih knjižnic po svetu pa tudi nekaterih slovenskih prisateljev in pesnikov.

LJUBLJANA — Leta 1144 je prvič omenjeno ime Ljubljane. Takrat je pl. Henrik de Trimian izročil neko posest samostanu v Reichersbergu ob reki Inn, kjer se danes hranijo originalno listino. Za pripravo slovesne proslave 850-letnice je bila imenovana komisija, ki ji predseduje Marko Krečič.

KRVAVEC — Začasno so ustavili kabinsko žičnico na Krvavec. V tem času bodo opravili temeljit remont, pri katerem bodo zamenjali več sestavnih delov, saj je žičnica stara že devetnajst let.

MARIBOR — Pred sedemdesetimi leti so mariborske oblasti odstranili petmetrski kip viceadmirala Wilhelma von Tegetthofa in ga spravile v muzej. Zdaj pa se nekateri občinski moške ogrevajo, da bi ga nazaj postavili, kjer je bil, čeprav ni viceadmiral naredil nič takega, da bi imel spomenik na slovenski zemlji. Na občinski razpravi je predsednik Zgodovinskega društva Maribor prof. Marjan Matjašič postavil stvari na pravo mesto (von Tegetthof je bil vzgojen v velikonemskem duhu), odborniki pa so bili mnenja, da je potreben prav tak postopek, kot je bil ob priliki postavitve spomenikov gen. Maistru in škofu Slomšku. Pa še, da bi pred von Tegetthofom morali postaviti spomenik Majniški deklaraciji.

LJUBLJANA — Slovenija je pripravljena prevzeti odgovornost le za 1.7 milijarde dolarjev svojih zunanjih dolgov in pa za del tistih, ki so spadali v bivšo Jugoslavijo. Znesek jugoslovanskih dolgov naj bi štel skupaj 3,8 milijard dolarjev, in Slovenija vztraja pri svojih obveznostih le za 20 odstotkov, kar bi bilo v sorazmerju z njenim nekdanjim deležem v brutoproduktu bivše Jugoslavije.

PORTOROŽ — Prince of Venice je skoraj nov katamaran s 303 sedeži, ki je pred lansko vojno prepeljeval turistične skupine med Benetkami in jugoslovansko obalo. Skoraj desetisoč jih je prepeljal pred dvema letoma, lani pa le dva tisoč. Zato so pri Kompasu iskali možnosti, da ga kako drugače izkoristijo. Da bi ga ne bilo treba oddati kam drugam, so si zamislili redno progo Portorož-Benetke, na kateri bi vozil trikrat na teden. Na njem bi imeli prostora tako turistične skupine kot posamezne ponudbe za dvo- in tridnevne izlete po slovenskem Primorju.

ŠKOFJA LOKA — Založba plošč in kaset RTV Slovenija je posnela na zvočni trak najstarejše ohranjeno slovensko dramsko besedilo znano z imenom Škofjeloški pasijon (zapisal ga je Romuald Lovrenc Narušič leta 1721). Ker se originalna glasba ni ohranila, je Jani Golob spisal novo v glasbenem stilu Orffove Carmine Burane

ter mu dodal prijeme novejših klasike, Marko Munih je dirigiral simfoničnemu orkestru in otroškemu zboru RTV Slovenija ter Slovenskemu komornemu zboru, Vilma Štritof pa je pripravila dramaturško predstavitev. Skupaj je sodelovalo čez sto glasbenikov in igralcev. Za prihodnje leto pa načrtujejo, da bi Škofjeloški pasijon integralno predstavili kot gledališko delo. Zamisljajo si nastop v okviru vsakoletnega mednarodnega Festivala v Križankah, ki bi ga lahko potem predvajali tudi po drugih slovenskih krajih. Tudi obnavljali bi ga lahko vsako leto.

CELJE — Kolekcijo Avrelijan so predstavili v Zlatarnah Celje. Oblikoval jo je znani Oskar Kogoj, ki je vzel za temelj zlatnik s portretom omenjenega rimskega cesarja, najdenega na Teharjah pri Celju. Kolekcija nakita, je izdelana iz zlata, srebra in z drugimi kamni (smaragdi, rubini, safirji); krasila pa bo celo telo: uhani, ogrlice, nakit za noge in boke, zapestnic. Oblikovan je zelo estetsko, s čistimi linijami, ki izhajajo iz kulture situl (ornamentirana kovinska posoda z ročaji), iz časov stare noriške kulture še pred prihodom Rimljanov na slovensko ozemlje.

LJUBLJANA — Pokojnine so konec septembra povišali za 6,1%, kolikor so tudi zrasle plače v času od zadnje uskladitve. Dobili so tudi razliko za meseca julija in avgust.

VRHOVO — Na gradbišče hidroelektrarne Vrhovo so pripeljali iz zagrebske tovarne Rade Končar stator in rotor za tretji generator. S tem je spolnjena vsa važnejša oprema za elektrarno. Hidroelektrarna bo začela — z letom in pol zamude — producirati prve kilovatne ure proti koncu letošnjega leta.

BAYREUTH, ZRN — Na 42. Mednarodnem mladinskem festivalu je v zahtevni konkurenci in po dveh avdiencijah uspelo dobiti mesto prvega klarinetista v 70-članskem simfoničnem orkestru Slovincu Dušanu Sodja. Sodaj je star 20 let, doma iz Loga pri Brezovici in je študent drugega letnika na Akadeimi za glasbo v Ljubljani. Uspešno je tudi igral v velikem pihalnem ansamblu.

LJUBLJANA — Založba Mladinska knjiga je izdala Veliki slikovni atlas sveta. V njem so vnešene že novejšie spremembe, kot je osamosvojitve jugoslovanskih republik in posamezne republike iz bivše Sovjetske zveze.

LJUBLJANA — Slovenija je Mednarodno unijo za telekomunikacije ITU zaprosila, naj bo njena karakteristična številka v mednarodnem telefonskem prometu 386. S tem ne v Sloveniji ne v tujini ne bi bile potrebne večje spremembe v telefonskih centralah, ker bi „podedovali“ skoraj enako karakteristiko: do sedaj je karakteristika „jugoslovanske“ Slovenije bila 38-6..., zdaj pa bo (če ITU sprejme predlog) 386-...

Mogoče ne veste, da...

— da je Slovenska akademija znanosti in umetnosti šele med nemško okupacijo dobila z Rupnikovim dekretom naziv „slovenska“...

— da je pokojni Josip Vidmar imel dve vili, Dukičevo v Ljubljani in vilo v Strunjanu

— da sta celjska in sentjurska podružnica Svetovnega slovenskega kongresa sklenili predlagati Svetu kongresa, naj izreče nezaupnico Spomenki Hribar, predsednici konference SSK za Slovenijo, in jo razreši vodilne funkcije v omenjeni Konferenci...

Mladika, Trst, št. 5-6

SLOVENCİ V ARGENTINI

Osebne novice

Poroke: Poročila sta se dne 16. oktobra v cerkvi Sv. Jakoba Apostola v Haedo Helena Klemenc in Antonio Reyes.

Poročila sta se v slovenski cerkvi Marije Pomagaj Ciril Loboda in Tildi Štefe. Za priče so bili nevestini in ženinovi starši Jernej in ga. Marjeta Štefe ter Marjan in ga. Albinca Loboda. Poročne obrede pa je med sv.mašo, med katero je pela mladinska skupina iz Ramos Mejije, opravil prelat dr. Alojzij Starc.

Novoporecencem iskreno čestitamo!

Krsta: Dne 24. oktobra je bil krščen v slovenski cerkvi Marije Pomagaj Nikolaj Kržišnik, sin Jerjeja in ge. Nežke roj. Lovšin. Botrovala sta gdč. Silvija Lovšin in Marko

Kržišnik. Krstil pa ga je prelat dr. Alojzij Starc.

Dne 25. oktobra je bil krščen v San Justu Franci Ivan Petkovšek, sin Francija in ge. Majde roj Zupanc. Botrovala sta Ivan Zupanc in gdč. Kristina Petkovšek. Krstil pa ga je dušni pastir Tone Bidovec.

Srečnim staršem naše čestitke!

Smrt: V nedeljo, 25. oktobra, je v San Martinu umrl Rudi Šabec (61). Naj počiva v miru!

Novi diplomant: Na Tehnološki univerzi je dokončal študije za strojnega inženirja Jože Snoj.

Zelimo mu velike uspehe!

24. septembra je v Bregenzu v Avstriji na svojem domu umrl dr. iur. Anton Röger, star 77 let. Pokopali ga bodo v Ljubljani, v družinski grobnici. Soprog Mariji naše iskreno sožalje.

Slovinci na šahovskem prvenstvu

Te dni je v Buenos Airesu svetovno mladinsko prvenstvo v šahu. Med drugimi je tudi zastopana Slovenija. Zanj igrata Nataša Krmelj (ELO 2130) in Marko Tratar (ELO 2315, mojster FIDE).

— Marko, koliko si star in odkod si doma?

Star sem 18 let, doma sem iz Stične na Dolenjskem.

— Mi lahko na kratko poveš, kakšna je tvoja šahovska pot?

Začel sem igrati šah pri približno osmih letih; prvi trener je bil moj stric. Ob koncu osnovne šole sem se začel bolj resno ukvarjati s šahom.

— Nam lahko našteješ svoje najuspešnejše turnirje?

Na mladinskem prvenstvu Slovenije lani sem zmagal, kot moj najuspešnejši turnir pa je letošnje odprto prvenstvo Blede, kjer sem delil tretje mesto.

— Bil si tudi na olimpijskih šahovskih igrah v Manili, kajne?

Da, na olimpiadi sem igral na šesti deski za Slovenijo.

— In ti, Nataša?

Stara sem 20 let in sem doma iz Ljubljane. Začela sem igrati s petimi leti, naučil me je oče. Ker sem dobro igrala na pionirskih tekmovanjih, so me dali v mladinsko šahovsko šolo, ko sem imela deset let.

— In tvoji najuspešnejši turnirji?

Moj največji uspeh je bil lani, ko sem zmagala na mladinskem prvenstvu Slovenije, prej pa sem že zasedla prva mesta.

— Marko, ali igraš to svetovno prvenstvo po pričakovanju?

Na tem prvenstvu igram precej pod svojimi osebnimi pričakovanji. Moj cilj je bil uvrstiti se med prvimi desetimi, kar pa verjetno ni več izvedljivo.

— In ti, Nataša?

Začetek je bil še kar v redu, potem pa se je vse podrlo in mi ne gre tako, kot sem pričakovala.

— V katerem slovenskem klubu igraš, Nataša?

Igram za ljubljanski šahovski klub Iskra in to že deset let.

— In ti, Marko?

Jaz igram za šahovsko društvo Murka iz Lesc že kakih pet let.

— Kako gre ekonomsko Slovenski šahovski zvezi?

Marko: Slovenska šahovska zveza si je nekoliko opomogla z osamosvojitvijo Slovenije, a še vedno ni v bleščečem stanju.

— Nataša, ali vama je plačala zveza vožjo ali sta dobila sponzorje?

Vožnjo nama je plačala zveza, ker klub ni imel sam te zmogljivosti in drugače ne bi mogla priti.

— Kako sta si pridobila pravico za nastop na tem prvenstvu?

Nataša: S tem, da sva zmagala na mladinskem prvenstvu Slovenije.

— Si zadovoljna s organizacijo turnirja?

Mislila sem, da bo bolj organiziran, čeprav smo se sedaj že navadili.

— Poleg šaha se ukvarjaš s čim drugim?

Študiram tretji letnik ekonomije.

— In ti, Marko?

Študiram pravo.

— Kakšne načrte imata za bodočnost?

Marko: Najprej končati študij prava in v šahu postati vele mojster.

Nataša: Moj cilj je tudi, da dokončam študij, a vseeno bi rada delala pri šahu.

Kot trener slovenske delegacije je prišel lanski slovenski prvak, mednarodni mojster (ELO 2415) Aljoša Grosar, ki je na letošnjem prvenstvu zasedel drugo mesto.

— Aljoša, kakšen je položaj slovenskega šaha?

Kot je bilo rečeno, se je z osamosvojitvijo položaj nekoliko izboljšal, dobili smo več turnirjev, mednarodne, za mlajše udeležence, vsako leto je turnir na Bledu, v Ljubljani, vsaki dve leti je mednarodni vele mojstrski turnir, izmenično Vidmarjev memorial v Ljubljani ali Pirčev v Mariboru. Tako je dosedaj kar dovolj možnosti za napredovanje, tudi za mlade, za osvojitve ratinga in mednarodnih mojstrskih naslovov.

— Kot se spominjamo, je bila Slovenija na 21. mestu na Olimpijskih igrah v Manili. Ali je ta uvrstitev le naključje ali sad resnega dela?

Delili smo 17. do 21. mesto, kar je vsakakor zelo velik uspeh. Dali smo vse od sebe, borili smo se in rezultat je prišel. Pred prvenstvom smo spadali na 45. mesto po ratingu, tako da smo krepko presegle svoja pričakovanja.

— In kateri so bili tvoji najboljši uspehi?

Moja največji uspeh je bil, ko sem delil prvo mesto na nekdanjem prvenstvu Jugoslavije, ko sem tudi osvojil normo za vele mojstra; na olimpiadi sem kar solidno igral, enako na vele mojstrskem turnirju v Ljubljani, tako da se mi v zadnjem času

(Nad. na 6. str.)

MALI OGLASI

Splošna pomoč in nasveti o industrijski higieni in varnosti; Tel: 659-3574; **Viktor Fekonja**
Proyectos de Informática S.A. - Avditorija pri kompjuterjih, programe 3419/91 D.G.I. - Franci Šturm - Emilio Mitre 435 - 13. nadstr. „D“ - Capital - Tel.: 433-1713

PSIHOANALIZA

Psihoanalitični konzultorji; lic. psih. Marko Mustar; Santa Fé 3228, 3º „M“ — Capital — Tel: 83-7347 in 826-5005.

ELEKTRONIKA

Električni material za industrijo in dom. **Elektro Ader** - Franci Jarc. Av. Ader 3295 - Munro; Tel.: 766-8947 / 762-1947

Varnostni elektronski sistemi (alarmi) za hiše - tovarne - avtomobile. Inž. Janez M. Petkovšek, Amianot 9969 - Tel.: 769-1791 - Loma Hermosa
DENAR S.R.L. - Kocmur in kompjuterji
Tel./Fax: 942-8681/943-6023

ZOBOZDRAVNIKI

Viktor Leber - splošna odontologija, implantacijsko-ortodontični, sreda in petek, od 14 do 18; Belgrano 3826 - 7. nadstr. „B“ - San Martín - Tel.: 755-1353.

TURIZEM

Alas Tour Vam nudi po ugodnih cenah potovanja po Argentini, svetu in v domovino, tudi skupinska. Na uslugo Vam je Juan Kočar. Rivadavia 5283 - Loc. 34 - Tel.: 903-4006.

Potovanja, skupinske ekskurzije, letalske in pomorske vožnje poskrbi po ugodni ceni **Marjeta Šenk** - Tel.: 762-2840.

LEGAJO Nº 3545-82

Počitnice, izleti in potovanja v domovino informacije, hotelske namestitve, avtobusni prevozi, posredovanje vizumov in menjalnice. H. Yrigoyen 2742 - San Justo - Tel.: 441-1264/1265

ARHITEKTI

Arh. Jure Vombergar - Načrti in vodstvo gradbenih del: stanovanjske hiše, trgovine, delavnice, tovarne, itd. Av. Gaona 2776, Haedo. Tel.: 659-1413

Arh. Aleksander Jure Mihelič - Načrti in vodstvo novih zidanj in prenovitev v Buenos Airesu, Miramaru in okolici. Tel.: 631-9600 in 0291-22977.

ADVOKATI

dr. Vital Asič — odvetnik - ponedeljek, sreda, petek od 17 do 19 - Don Bosco 168 - San Isidro - Tel.: 743-5985.

dr. Franc Knavs — odvetnik - ponedeljek, torek, petek od 16 do 20 - Tucumán 1455 - 9. nadstr. „E“ - Capital - Tel.: 45-0320 in 46-7991

dr. Mariano Radonič, odvetnik, od ponedeljka do petka od 17 do 20 ure, Mar del Plata in okolica. Olavarría 2555, Mar del Plata (7600) Tel.: (023) 51-0180/0177

SANITARNE NAPRAVE

Sanitarne in plinske naprave — privatne - trgovske - industrijske - odobritev načrtov — Andrej Marolt - Avellaneda 216 - San Miguel - Tel.: 664-1656.

ZA DOM

REDECORA - Celotna oprema stanovanj: blago za naslanjače, odeje, zavese, tapete, preproge - Bolívar 224 - Ramos Mejía - Tel.: 654-0352.

Matija Debevec - soboslikar. Baryam stanovanja, pohištvo. Peguy 1035 - (1708) Morón.

Alpe Hogar — Stane Mehle - vse za vaš dom - L. Vernet 4225 - (1826) Rem. de Escalada - Tel.: 248-4021.

Garden Pools — konstrukcije bazenov - filtri - avtomatično zalivanje - Andrej Marolt - Pte. Illia (Ruta 8) Nº 3113 - (1663) San Miguel - Tel.: 664-1656.

GOSPODARSTVO

Zavarovanja M. in H. Loboda — Sarmiento 385 - 1. nadstr., pis. 10 - Buenos Aires - od 11 do 18.30 - Tel.: 325-2127.

Kreditna Zadruga SLOGA — Bmé. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

Mutual SLOGA — Bmé. Mitre 97 - (1704) Ramos Mejía - Tel.: 658-6574/654-6438. Od ponedeljka do petka od 10. do 19. ure.

SLOGA — PODRUŽNICA CASTELAR Slovenska Pristava - República de Eslovenia 1851 - Uraduje od sredah od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 (g. Nande Česarek).

SLOGA — PODRUŽNICA SLOVENSKA VAS - Hladnikov dom - Msgr. J. Hladnik in Hernandarias - Uraduje ob sredah od 19. do 21. ure in ob nedeljah od 10.30 do 12.30 ure (ga. Marija Gorše).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN JUSTO Naš dom (pisarna) - H. Yrigoyen 2756 - Tel.: 651-1760. Uraduje ob torkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 9.30 do 11.30 ure (gdč. Julka Moder).

SLOGA — PODRUŽNICA SAN MARTIN Slovenski dom - Córdoba 129 - Tel.: 755-1266 - Uraduje ob četrtkih od 18. do 20. ure in ob nedeljah od 10. do 11. ure (g. Stanko Oberžan).

REŠITEV KRIŽANKE iz 41. številke.

VODORAVNO: 1. Krop. 5. Apno. 9. Dno. 12. Moder. 14. Saharin. 16. Jeseni. 18. Olike. 20. Rasa. 21. Glina. 22. Spe. 24. Ebro. 26. Baku. 28. To. 29. Enajsti. 31. Os. 32. Eden. 34. Dati. 35. Krt. 36. Itaka. 38. Igor. 40. Triko. 41. Zmeden. 43. Lakoten. 45. Rešen. 47. Ima. 48. Ihan. 49. Rame.

NAVPIČNO: 1. Km. 2. Roj. 3. Odere. 4. Pesa. 6. Psi. 7. Na. 8. Ohol. 9. Drina. 10. Nikakor. 11. Ona. 13. Resen. 15. Alibi. 17. Nabad. 19. Iste. 21. Gostim. 23. Podiram. 25. Rja. 27. Usta. 29. Enako. 30. Tiger. 33. Etika. 35. Kreša. 37. Koti. 39. Oder. 40. Tli. 41. Zna. 42. Nem. 44. Eh. 46. Ne.

Zedinjena Slovenija in Medorganizacijski svet

vabita na

TOMBOLO

za kritje stroškov Dnevov slovenske kulture v soboto, 14. novembra ob 20 v Slovenski hiši.

Nedelja, 8. novembra 1992 — Berazategui

27. obletnica Cankarjevega doma in 7. mladinski dan —

srečanje z mladimi iz Slovenije

Lepa si in moja si — Slovenija!

Ob 10.00: pričetek tekmovanja v odbojki

11.45: dviganje zastav

12.00: sveta maša

Sledi pozdrav gostom in kratek kulturni program.

Kosilo.

Prosta zabava.

Lepo vabljeni prijatelji in rojaki. — Odbor.

Calle 24 in 144 — Berazategui

SDO

SFZ

40. ZVEZNI MLADINSKI DAN

v nedeljo, 15. novembra na Pristavi

8.30: dviganje zastav

11.30: sveta maša

18.30 kulturni program nato prosta zabava

Vsi iskreno vabljeni!

NAGRADNO ŽREBANJE ZA ČLANE SLOGE

KDAJ IN KJE? V torek, 5. januarja 1993 v glavni pisarni SLOGE, Bmé.Mitre 97-Ramos Mejía, ob 20. uri.

KDO PRIDE V POŠTEV? Člani SLOGE (zadruga in mutuala), katerih zadnji dve številki njihove članske ali hranilne knjižnice bosta sovpadali z zadnjima dvema številcema prve nagrade „Lotería Nacional“ pri zadnjem žrebanju za oktober (31-10-92) in za november (28-11-92) in bodo imeli v navadni hranilni vlogi v MUTUAL SLOGA vsaj \$ 200.-.

POSEBNA UGODNOST: Član, ki bi bil izžreban po „Lotería Nacional“ (zadnji dve številki), ki pa bi ne imel vloženih \$ 200.- ima čas do naslednjega žrebanja (30 dni), da uredi vse potrebno v SLOGI in bo tako lahko vključen v nagradno žrebanje, ki bo 5-1-93.

VABLJIVE NAGRADE:

1. TV SANYO COLOR-TRINORMA 20" - 110 can. c/r
2. LAVAROPA PATRICK Automatic - Mod. 304 - 17 pogr.
3. MINICOMPONENTE SANYO - C.D. c/r. Mod R. 800

Dobavi in garantira „Alpe Hogar“ - Stane Mehle

SVETUJEMO: Pokličite čimprej v SLOGO in poizvedite, če imate izpolnjene pogoje za nagradno žrebanje in uredite vse, da boste lahko soudeleženi.

POMNITE: Vaša naložba v SLOGI vam prinaša obresti, vam je vedno na razpolago, vam daje pravico do izdatnih socialnih podpor, vam nudi uporabo letovišča „SLOGA“, sedaj pa še možnost, da zadenete katero lepih nagrad pri tem nagradnem žrebanju.

Vse to vam lahko nudimo, ker

V SLOGI JE MOČ

ZEDINJENA SLOVENIJA

V osrednji knjižnici preveč počivajo knjige... Bolj bi morale potovati in biti brane... — Če ne bomo slovensko brali, bo naša slovenščina osirotela... Da se to ne zgodi, vas vse dijake vabi ZS, da si pridete sposoditi knjige v našo bogato založeno knjižnico.

Obenem imate na razpolago tudi slovenske video-kasete. Vse proti majhni odškodnini.

Knjižnica ZS je odprta vsak dan, razen ob sobotah, od 15—20. ure.

ESLOVENIA LIBRE

Fundador: MILOŠ STARE

Director: Valentín B. Debeljak

Propietario: Eslovenia Unida

Redacción y Administración:

RAMON L. FALCON 4158

(1407) BUENOS AIRES

ARGENTINA

Teléfono y Telefax: (54-1) 643-0241

Glavni urednik:

Tine Debeljak ml.

Uredniški odbor:

Tone Mizerit, dr. Katica Cukjati,

Gregor Batagelj

Correo Argentino Suc. 7	FRANQUEO PAGADO Concesión Nº 5775
	TARIFA REDUCIDA Concesión Nº 3824
Registro Nac. de la Propiedad Intelectual Nº 85.462	

Naročnina Svobodne Slovenije:

za Argentino \$ 50; pri pošiljanju po pošti pa \$ 55; ZDA in Kanada pri pošiljanju z letalsko pošto 100 USA dol.; obmejne države Argentine 90 USA dol.; Evropa 110 USA dol.; Avstralija, Afrika, Azija 120 USA dol.; ZDA, Kanada in Evropa za pošiljanje z navadno pošto 75 USA dol.

Čeke na ime „ESLOVENIA LIBRE“.

Stavljenje in oblikovanje:

MALVILKO - Telefax: (54-1) 362-7215

Talleres Gráficos "VILKO" S.R.L.,
Estados Unidos 425 - Tel./Fax: 362-7215
(1101) Buenos Aires

OBVESTILA

NEDELJA, 1. novembra:

Občni zbor Rožmanovega doma ob 11

SREDA, 4. novembra:

Ob 17. uri redni sestanek ZSMŽ, občni zbor in nato predavanje dr. Rodeta.

SOBOTA, 7. novembra:

Predavanje msgr. Antona Ilca ob 20 v Slov. hiši

NEDELJA, 8. novembra:

27. obletnica Cankarjevega doma v Berazateguiju in 7. mladinski dan..

SOBOTA, 14. novembra:

Tombola za kritje stroškov Dnevov slovenske kulture ob 20 v Slov. hiši

NEDELJA, 15. novembra:

40. Zvezni mladinski dan na Pristavi.

ČETRTEK, 19. novembra:

Sestanek Lige žena-maži iz San Martina. Predava dr. Katica Cukjati..

Slovinci na šahovskem prvenstvu

(Nad. s 5. str.)

forma kar vzpenja.

— Ali si stalni trener mladincev?

To mesto sem sprejel samo za turnir, kajti nimam — vsaj zaenkrat — trenerske ambicije, ampak predvsem igralske.

— Ali je šahovska zveza Slovenije dovolj močna, da se v svetu uveljavi?

Verjetno bo treba kar nekaj časa, da se bo uveljavila v svetu.

— Kako pa rešujete ekonomske probleme glede potovanj na razne turnirje?

Glede olimpiade ali tega prvenstva je šlo preko zveze, ki je našla sponzorje, ki so krili stroške. Je več sponzorjev: od Interstrade do Modernih interieurjev, pa tudi slovenski umetniki so prispevali za olimpiado.

— Od kod si doma in koliko si star?

Doma sem iz Nove Gorice; star sem pa 24 let.

Hvala lepa!

Pogovarjal se je Mirko Vasle